

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1896.

Treść: № 101. Ustawa, którą uzupełniają się a względnie zmieniają postanowienia, dotyczące się postępowania w takich przypadkach, gdy przeciw decyzjom i zarządzeniom Władz politycznych używane są środki prawne.

101.

Ustawa z dnia 12. maja 1896,

którą uzupełniają się a względnie zmieniają postanowienia, dotyczące się postępowania w takich przypadkach, gdy przeciw decyzjom i zarządzeniom Władz politycznych używane są środki prawne.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Rekursa (odwołania się) od decyzji i zarządzeń Władz politycznych powiatowych, o ile takowe podlegają jeszcze tokowi instancyi, wnosić należy we wszystkich tych przypadkach, dla których osobny termin do podania rekursu nie jest przepisany, w terminie 14-dniowym; rekursa (odwołania się) zaś od decyzji i zarządzeń Władz politycznych krajowych, w takich samych okolicznościach, w terminie czterotygodniowym, licząc od dnia, który nastąpi po doręczeniu.

Rekursa wnosić można ustnie, piśmiennie lub telegraficznie.

Dzień oddania na pocztę lub do urzędu telegraficznego uważany będzie również za dzień wniesienia rekursu.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, termin kończy się dopiero w następnym dniu powszednim.

Co do pytania, czy rekurs nie jest dopuszczalny lub czy za późno został podany, orzekać ma instancja rekursowa.

§. 2.

O ile ustawy istniejące nie zawierają wyraźnego odmiennego postanowienia, wnosić należy rekursa do tej Władzy, która wydała decyzję w pierwszej instancji.

§. 3.

Władze polityczne, w §. 1 wymienione, winny w swoich decyzjach i zarządzeniach wyraźnie oznajmiać, czy takowe podlegają jeszcze dalszemu tokowi instancyi, jeżeli mu zaś podlegają, podawać wyraźnie termin do wniesienia rekursu i Władzę, do której go wnieść należy.

Jeżeli w razie mylnego wyznaczenia terminu w decyzji lub zarządzeniu wniesiono rekurs wprawdzie w terminie zakreślonym, ale dopiero po upływie właściwego terminu ustawowego, w takim razie zbijaną decyzję lub zarządzenie należy uchylić z powodu mylnego podania terminu i zarządzić wydanie decyzji lub zarządzenia opatrzonego właściwem podaniem terminu i podlegających ponownemu tokowi instancyi.

Ostatnie to postanowienie stosuje się odpowiednio do przypadków mylnego wskazania Władzy, do której rekurs podać należy, lub mylnego oznajmienia czy decyzja lub zarządzenie podlega jeszcze tokowi instancyi.

W razie zaniedbania przepisu w ustępie 1 podanego, służy stronom prawo wniesienia osobnego rekursu o uchylenie tego usterku.

§. 4.

Mocą ustawy niniejszej uchylają się wszystkie rozporządzenia odnoszące się do przedmiotów ustawy niniejszej a z nią niezgodne, mianowicie zaś postanowienia ustępu 3. rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. października 1859 (Dz. u. p. Nr. 196).

§. 5.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Co do tych przypadków, w których decyzje lub zarządzenia Władz krajowych zostały przed tym dniem doręczone, postępować należy — jeżeli środek prawny jest jeszcze dopuszczalny — tak, jak gdyby w tymże dniu były doręczone.

§. 6.

Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych poruczam wykonanie ustawy niniejszej w porozumieniu z innymi Moimi interesowanymi Ministrami.

Budapeszt, dnia 12. maja 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.